

3. Juhul kui registreerimistaotluse esitamise kuupäev on määrav ka eespool nimetatud tingimustel:

Kas kaubamärk tuleb tühistada juba siis, kui ei ole välja selgitatud ja enam ei ole võimalik välja selgitada, kas kaubamärk on omandanud kasutamise tulemusena eristusvõime registreerimistaotluse esitamise kuupäevaks? Või eeldab tühistamiseks tunnistamine, et tühistamiseks taotluse esitaja tõendab, et kaubamärk ei ole registreerimistaotluse esitamise kuupäevaks kasutamise tulemusena eristusvõimet omandanud?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 299, lk 25).

Kalliopi Nikolau 25. aprillil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 20. veebruari 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-241/09: Nikolau versus Euroopa Liidu Kontrollikoda

(Kohtuasi C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Kalliopi Nikolau (esindaja: *dikogoros V. Christianos*)

Teine menetlusosaline: Euroopa Ühenduste Kontrollikoda

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu 20. veebruari 2013. aasta otsus kohtuasjas T-241/09 ja saata kohtuasi uueks arutamiseks tagasi Üldkohtule;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

1. Apellant väidab, et Üldkohtu 20. veebruari 2013. aasta otsus sisaldab õiguslikke hinnanguid, mis on selgelt vastuolus Euroopa Liidu õiguse sätetega, ning apellatsioonkaebusega vaidleb ta nende vastu.

2. Apellandi hinnangul tuleb edasi kaevatud kohtuotsus tühistada Euroopa Liidu õigusest tulenevate põhiõiguste ja aluspõhimõtete rikkumise, Euroopa Liidu õiguse väära tõlgendamise ja väära kohtualluvuse (pädevuse ületamise) tõttu.

Täpsemalt on apellatsioonkaebuse väited järgmised:

— Esiteks, süütuse presumptsiooni rikkumine.

— Teiseks, põhimõtte rikkumine, mille kohaselt tuleb kooskõlas ELL artikli 4 lõikega 3 teha heas usus koostööd Luksemburgi kohtuga Tribunal d'arrondissement.

— Kolmandaks, väär kohtualluvus.

— Neljandaks, Euroopa Liidu õiguse väära tõlgendamine ja kohaldamine seoses lepinguvälise vastutuse tingimustega ja Kontrollikoja otsusega 99/50.

25. aprillil 2013 esitatud hagi — Madalmaade Kuningriik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-223/13)

(2013/C 189/20)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. K. Bultermann ja J. Langer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

Hageja palub:

— esimese võimalusena tühistada komisjoni 1. veebruari 2013. aasta määrus (EL) nr 93/2013, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 2494/95 (tarbijahindade harmoneeritud indeksite kohta) rakendamiseks seoses omaniku kasutuses olevate eluasemete hinnaindeksi loomisega (ELT L 33, lk 14), kui määruse nr 93/2013 artikli 4 lõiget 1 ei ole võimalik eraldada määruse teistest sätetest;

— teise võimalusena tühistada määruse nr 93/2012 artikli 4 lõige 1;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide:

Määruse nr 2494/95 (¹) artikli 5 lõike 3 ja Euroopa Kohtu praktika rikkumine, kuna määruse nr 93/2013 artikli 4 lõike 1 kohaselt on Eurostat — ja mitte komisjon kui EL-i organ — selleks asutuseks, mis koostab õiguslikult siduva juhendi.

Teine väide:

ELTL artikli 338 lõike 1 rikkumine, kuna määruse nr 93/2013 artikli 4 lõige 1 näeb statistilise informatsiooni kokkupanemiseks ette juhendi ja mitte ühe ELTL artiklis 288 ette nähtud õigusaktidest.

Kolmas väide:

Määruse nr 2494/95 artikli 5 lõike 3 ja artikli 14 lõike 3 rikkumine koostoimes otsuse 1999/468 (2), artikliga 5a, kuna määruse nr 93/2013 artikli 4 lõikes 1 on ette nähtud teistsugune menetlus kui määruses nr 2494/95 nõutud tavamenetlus koos kontrolliga.

Neljas väide:

ELTL artiklite 290 ja 291 rikkumine koostoimes määrusega nr 182/2011 (3), kuna juhendi koostamiseks ja väljatöötamiseks ei ole ette nähtud ELTL artiklis 290 või ühte määruses nr 182/2011 ette nähtud menetlustest.

(1) EÜT L 257, lk 1; ELT eriväljaanne 10/01, lk 39.

(2) Nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsus, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (EÜT L 184, lk 23; ELT eriväljaanne 01/03, lk 124).

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, lk 13).

29. aprillil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik

(Kohtuasi C-240/13)

(2013/C 189/21)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Beynet, M. Heller ja L. Naaber-Kivisoo)

Kostja: Eesti Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et Eesti Vabariik ei ole täitnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivist 2009/72/EÜ (1), mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ artikli 49 lõikest 1 tulenevaid kohustusi, jättes vastu võtmata õigusnormid, et võtta üle direktiivi artikli 2 punkt 21, artikli 9 lõiked 5, 7 ja 12, artikli 10 lõige 5,

artikli 11 lõike 1 esimene lause, artikli 11 lõike 5 punktid a ning b, artikli 16 lõiked 2 ning 3, artikli 26 lõike 2 punkti c teine, neljas ning viies lause, artikkel 36, artikli 37 lõike 1 punktid e, f, i, k, p, artikli 37 lõige 8, artikli 37 lõike 10 teine lause, artikli 38 lõige 3, artikli 40 lõige 3 ja lisa 1 punkti 1 alapunkti a viies taane, lisa 1 punkti 1 alapunktid d, f, i ning j või jättes igal juhul direktiivi ülevõtmiseks vajalike õigusnormide vastuvõtmisest komisjonile teatamata;

— määrata Eesti Vabariigile direktiivi ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistusmaks 5 068,8 eurot päevas alates Euroopa Kohtu poolt kohtuotsuse tegemise päevast;

— mõista kohtukulud välja Eesti Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg lõppes 3. märtsil 2011.

(1) ELT L 211, lk 55.

29. aprillil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik

(Kohtuasi C-241/13)

(2013/C 189/22)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Beynet, M. Heller ja L. Naaber-Kivisoo)

Kostja: Eesti Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et Eesti Vabariik ei ole täitnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/73/EÜ (1), mis käsitleb maagaasi siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/55/EÜ artikli 54 lõikest 1 tulenevaid kohustusi, jättes vastu võtmata õigusnormid, et võtta üle direktiivi artikli 2 punktid 10, 20, 22, artikli 3 lõiked 3 ja 4, artikli 7 lõige 3, artikli 9 lõiked 5, 7, 12, artikli 10 lõige 5, artikli 11 lõike 5 punktid a ja b, artikkel 12, artikkel 13, artikkel 15, artikkel 16, artikli 26 lõike 2 punkt b, artikli 26 lõike 2 punkt c teine, neljas ja viies lause, artikli 26 lõike 2 punkt d kolmas ja neljas lause, artikli 26 lõige 3, artikli 27 lõige 2, artikkel 33, artikli 36